

Δραστηριότητα για το Πολυτεχνείο « Η κυρά Δημοκρατία»

A. Περιεχόμενο Διδασκαλίας

Με αφορμή την επέτειο του Πολυτεχνείου τα παιδιά μαθαίνουν για τη δημοκρατία και τη δικτατορία.

B. Μέθοδος Διδασκαλίας

Για την διδασκαλία θα εφαρμόσουμε την βιωματική μάθηση, την εισήγηση και το παραμύθι.

Γ. Υλικά – Μέσα Διδασκαλίας

Θα χρειασθούμε ηλεκτρονικό υπολογιστή και το παραμύθι «Η κυρά Δημοκρατία».

Δ. Περιγραφή Διδασκαλίας

Λέμε στα παιδιά για δυο κορίτσια που θέλουν να έρθουν στην παρέα μας: την κυρία Δημοκρατία και την κυρία Δικτατορία. Ρωτάμε τα παιδιά αν τις ξέρουν και τί ξέρουν για αυτές. Τους λέμε πως οι δυο κυρίες δεν είναι φίλες μεταξύ τους και δεν μπορούν να μείνουν και οι δυο ταυτόχρονα μαζί μας. Πρέπει να τις γνωρίσουμε για να αποφασίσουμε ποια θα μείνει και ποια θα φύγει.

Η κυρά Δημοκρατία

Της κυρά Δημοκρατίας της αρέσει να ακούει όλα τα τραγούδια. Της αρέσει οι άνθρωποι να εκφράζονται μέσα από αυτά και να υπάρχει ποικιλία. Αν κάτι δεν της αρέσει στα λόγια από ένα τραγούδι δεν το ακούει, χωρίς να υποχρεώνει αυτόν που το τραγουδά να σιωπήσει και να μην το ξαναπεί. Αφήνει ελεύθερους τους γύρω της να ακούνε και να τραγουδάνε ό,τι θέλουν. Θα μας αφήνει να

τραγουδάμε ό,τι θέλουμε. Και εμείς όμως θα ακούμε τα δικά της τραγούδια είτε μας αρέσουν, είτε όχι. Ελεύθερα μπορούμε απλά να λέμε τη γνώμη μας για ό,τι μουσική ακουστεί.

Της κυρά Δημοκρατίας της αρέσουν όλα τα βιβλία, όλα τα παραμύθια και όλες οι ιστορίες. Θέλει να τα ακούει και να τα διαβάζει όλα και μετά να αποφασίζει αν της αρέσει κάτι πολύ ή λίγο. Ό,τι της αρέσει πολύ το ξαναδιαβάζει ενώ ό,τι δεν της αρέσει το αφήνει απλά στην άκρη. Χαίρεται επίσης όταν οι γύρω της γράφουν τη γνώμη τους για διάφορα θέματα στα βιβλία και στις εφημερίδες.

Όταν παίζετε μπορείτε όταν είναι εδώ η κυρά Δημοκρατία να λέτε τα μυστικά σας με τους φίλους σας και να κανονίζετε χωρίς να σας ακούσουν οι άλλοι τις συνομωσίες σας!!! Ξέρω ότι σκαρώνετε διάφορα μεταξύ σας και η κυρά Δημοκρατία θα χαρεί να δει τις πονηρές σκανταλιές σας! Απλά θέλει να σέβεστε ο ένας τον άλλον και να μην κάνετε στο διπλανό σας ό,τι δε θέλετε να σας κάνει και αυτός.

Στην κυρά Δημοκρατία αρέσει να συγκεντρώνονται οι άνθρωποι και να συζητούν, να ανταλλάσσουν απόψεις, να ακούει ο ένας τη γνώμη του άλλου. Της αρέσουν επίσης οι γιορτές και χαίρεται όταν οι άνθρωποι όλοι μαζί κάνουν πράγματα.

Τέλος η κυρά Δημοκρατία δεν έχει κανένα πρόβλημα να κυκλοφορούν οι άνθρωποι τη νύχτα εκτός σπιτιού. Να της λέτε που πήγατε το βράδυ με τους γονείς σας και τα αδέρφια σας. Να της μιλάτε για τις βραδινές βολτούλες σας.

Η κυρά Δικτατορία

Αντίθετα η κυρά Δικτατορία θέλει να ακούει συγκεκριμένα τραγούδια. Δεν μπορούμε να αρχίσουμε να τραγουδάμε ένα τραγούδι χωρίς να εγκρίνει η ίδια τα λόγια και τη μουσική. Έτσι εάν έρθει στην τάξη μας θα της λέμε ποιο τραγούδι θέλουμε να πούμε και εάν της αρέσει θα το λέμε, διαφορετικά θα το ξεχνάμε και θα τραγουδάμε αυτά που θέλει εκείνη. Απαγορεύεται να τραγουδήσουμε ό,τι δεν εγκρίνει. Αν το κάνουμε θα τιμωρηθούμε.

Η κυρά Δικτατορία πρέπει να διαβάζει όλα τα παραμύθια και τις ιστορίες πρώτα αυτή και αν της αρέσουν και συμφωνεί με την πλοκή και το τέλος τους θα μας αφήνει να τα διαβάζουμε. Ό,τι δεν της αρέσει θα το σκίζει ή θα το καίει...

Η κυρά Δικτατορία δε θέλει να έχετε μυστικά από αυτήν... Θέλει να τα ξέρει όλα γιατί διαρκώς φοβάται ότι κανονίζουν οι άλλοι πράγματα εναντίον της. Μην ξεχαστείτε και αρχίσετε να λέτε μυστικά μπροστά της γιατί πραγματικά θα πεισμώνσει και μπορεί να σας στείλει και σε άλλο σχολείο.

Η κυρά Δικτατορία είναι κατηγορηματική στο ότι απαγορεύεται οι άνθρωποι να λένε τη γνώμη τους (ειδικά αν δε συμφωνεί η ίδια με αυτή) σε παρέες και σε

συγκεντρωμένα πλήθη. Γι' αυτό και δεν της αρέσουν οι συγκεντρώσεις, αλλά και οι χαρές, οι γιορτές και τα πανηγύρια, όπου οι άνθρωποι χαλαρώνουν και αρχίζουν να συζητούν ελεύθερα.

Αν θελήσετε την κυρά Δικτατορία στην παρέα μας να ξέρετε πως απαγορεύει στους ανθρώπους να κυκλοφορούν μετά από μια συγκεκριμένη ώρα της ημέρας. Θα εξηγήσετε στους γονείς σας πως δε σας αφήνει να πηγαίνετε στη γιαγιά, στον παππού και στη θεία το βράδυ. Ούτε μπορείτε να βγείτε αργά έξω για φαγητό. Θα ρυθμίσετε το πρόγραμμα σας σύμφωνα με τις εντολές της γιατί αν δε συμφωνήσετε μαζί της θα σας επιβάλλει μια σειρά από τιμωρίες.

Ρωτάμε τα παιδιά να μας πουν με ποια θα ήθελαν να κάνουν παρέα.

Στην συνέχεια, εάν υπάρχει, διαβάζουμε το παραμύθι «Η κυρά Δημοκρατία». Εναλλακτικά μπορούμε να ακούσουμε το παραμύθι χρησιμοποιώντας τον ακόλουθο σύνδεσμο <https://www.youtube.com/watch?v=oEXk7wL1pU>.

Αφού διαβάσουμε / ακούσουμε το παραμύθι, μπορούμε να εμπλουτίσουμε μιλώντας για μια πραγματική μάχη που έγινε ανάμεσα στη Δημοκρατία και τη Δικτατορία με τα γεγονότα του Πολυτεχνείου.

« Πριν από πολλά χρόνια στη χώρα μας της Ελλάδα υπήρχε Δημοκρατία. Οι άνθρωποι ήταν ελεύθεροι να πιστεύουν, να διαβάζουν, να ακούνε ότι ήθελαν και να σκέφτονται όπως ήθελαν. Έτσι ζούσαν χαρούμενοι και τα παιδιά έπαιζαν ευτυχισμένα στους δρόμους.

Όσπου μια μέρα, ένας Έλληνας αξιωματικός του στρατού, ο Γεώργιος Παπαδόπουλος θέλησε να γίνει αρχηγός των Ελλήνων χωρίς να τον έχουν εκλέξει. Η δημοκρατία μας αρρώστησε βαριά αφού την θέση της πήρε η δικτατορία. Οι πολίτες δεν μπορούσαν να πουν ελεύθερα την γνώμη τους αφού ήταν διαφορετική από του Παπαδόπουλου, τότε η αστυνομία τους συλλάμβανε και τους θανάτωνε. Έτσι, οι άνθρωποι έλεγαν ψιθυριστά ο ένας στον άλλον τι πίστευε και το βράδυ κλεινόταν στα σπίτια τους αφού δεν επιτρεπόταν να περπατούν στους δρόμους. Τα ραδιόφωνα και οι εφημερίδες έπρεπε να γράφουν ότι άρεσε στους δικτάτορες, που κανείς δεν τους είχε εκλέξει.

Οι εποχές ερχόταν και έφευγαν. Το φθινόπωρο, ο χειμώνας, μετά η άνοιξη, το καλοκαίρι και ξανά από την αρχή. Οι άνθρωποι άρχισαν να θυμώνουν με αυτή την κατάσταση, αφού δεν τους άρεσε πια. Πιο πολύ όμως θύμωσαν οι μαθητές που σπούδαζαν εκείνη την εποχή σε ένα σχολείο, το Πολυτεχνείο. Έτσι, στις 15 Νοεμβρίου 1974, αφού συζήτησαν μεταξύ τους, αποφάσισαν να κλειστούν μέσα στο Πολυτεχνείο, να φτιάξουν έναν δικό τους ραδιοφωνικό σταθμό και να μιλάνε από εκεί στο κόσμο. Τους φώναζαν, λοιπόν, να ξεσηκωθούνε, να μην φοβούνται, να βγουν όλοι μαζί στους δρόμους και να διώξουν τους δικτάτορες.

Οι δικτάτορες νευριάσανε τότε πάρα πολύ και έστειλαν την αστυνομία και το στρατό να περικυκλώσει το Πολυτεχνείο. Οι μαθητές, όμως, δεν φοβήθηκαν και άρχισαν να μεταδίδουν τραγούδια και να φωνάζουν συνθήματα από το ραδιόφωνο. Αυτό κράτησε 3 μέρες. Όσπου στις 17 Νοεμβρίου οι δικτάτορες αποφάσισαν να στείλουν

ένα τανκ να γκρεμίσει τη σιδερένια πόρτα του Πολυτεχνείου πάνω στην οποία είχαν σκαρφαλώσει οι μαθητές. Ακολούθησε μάχη ανάμεσα στους αστυνομικούς και τους μαθητές.

Η θυσία των μαθητών δεν πήγε χαμένη. Η δικτατορία ήταν υπεύθυνη για το κακό που είχε γίνει και δεν γινόταν πλέον να μείνει άλλο στην Ελλάδα. Έτσι η δημοκρατία ξαναήρθε στη χώρα. Οι άνθρωποι πλέον ήταν χαρούμενοι.»

Εικόνες σχετικές για να δουν τα παιδιά:

